

בבית המשפט העליון

רע"א 1090/12

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המבקשת: ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

נגד

המשיבה: גלאור פיתוח מערכות ותוכנה בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בתל-אביב-יפו (כבוד השופטת ש' אלמגור) מיום 4.1.2012
בת.א. 44711-12-11

בשם המבקשת: עו"ד איריס ירדני; עו"ד פיני יניב

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופטת ש' אלמגור). בהחלטה דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המבקשת למתן צו מניעה זמני, הנוגע למערכת היחסים החוזית בין בעלות הדין.

2. המבקשת היא חברת העוסקת, בין היתר, במתן שירותי טיסה ותיירות. המשיבה הינה בעלת זכויות בתוכנת הזמנות ממוחשבת של שירותי תיירות, המכונה "גלבוע" (להלן – התוכנה). ביום 7.6.1995 נכרת בין הצדדים הסכם שכותרתו "הסכם תוכנה – הרשאה ותמיכה" (להלן – ההסכם). בהסכם הוקנתה למבקשת זכות שימוש בתוכנה ללא הגבלת זמן. המבקשת התחייבה לשלם למשיבה סכום של 850 דולר במעמד חתימת ההסכם כדמי רישיון ושימוש חד פעמיים, וסכום חודשי עבור כל עמדה שתותקן אצל המבקשת, בהתאם למחירון שצורף כנספח א' להסכם (להלן – המחירון). בהסכם הובהר כי תוקפו של הרישיון אינו מוגבל בזמן אך מותנה בקיום כל התחייבויותיה של המבקשת לפי ההסכם (סעיף 5.1 להסכם). כמו כן הובהר כי המבקשת תהא רשאית להביא לסיום ההסכם בהודעה בכתב ומראש של 90 ימים (סעיף

5.2 להסכם). חלפו כ-14 שנים, וביום 23.2.2009 חתמו הצדדים על תוספת להסכם (להלן – התוספת). בתוספת הצהירו הצדדים כי בכוונתם להאריך את תוקף ההסכם, ו"לעדכן ולשנות את התנאים המסחריים ביניהם..." (סעיף 2 לתוספת). הצדדים הסכימו, בין היתר, לאשרר את תוקף ההסכם ולהאריכו החל מיום 1.1.2009 ועד ליום 31.12.2012, בהתאם לשינויים שונים שנקבעו בתוספת. כמו כן נקבע כי כל צד יוכל להודיע מראש על אי רצונו להאריך את ההסכם, ובלבד שיעשה כן עד 150 ימים לפני תום כל שנה קלנדרית (סעיפים 6 ו-13 לתוספת). אחד השינויים שנקבעו בתוספת, ביחס להסכם, עניינו מתכונת התשלום. בסעיף 7 לתוספת נקבע, בהקשר זה, כי תחת מתכונת התשלום שנקבעה בהסכם, תשלם המבקשת למשיבה סכום שנתי המבוסס על מחזור המכירות שלה באמצעות התוכנה. בסעיף זה נקבע כי בכל מקרה על המבקשת לשלם סכום מינימום מדי שנה.

3. לימים נתגלע סכסוך בין בעלות הדין. הרקע לסכסוך הינו החלטת המבקשת, בתחילת שנת 2011, לעבוד עם תוכנת הזמנות חדשה. במכתב מיום 2.8.2011 הודיע סמנכ"ל מערכות המידע של המבקשת למנכ"ל המשיבה, כי המבקשת מודיעה על הפסקת "הסכם השימוש במערכת". זאת, "בשל שינוי מהותי בכמות המשתמשים ובאופן השימוש במערכת" (להלן – מכתב סמנכ"ל המבקשת). במקביל ביקש סמנכ"ל מערכות המידע של המבקשת "להמשיך ולסיים את המו"מ באופן מהיר על מנת להסדיר את השימוש במערכת לשנים הבאות, החל משנת 2012". בחודשים שחלפו לאחר מכן לא הגיעו הצדדים להסכמות. בחודש נובמבר 2011 הגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בקשה לפירוק המבקשת. המשיבה טענה, כי המבקשת לא עמדה בהתחייבויותיה לשלם את מלוא תמורת ההסכם לגבי שנת 2011, לפי הסדרי התשלום שנקבעו בתוספת (בקשת הפירוק נמחקה ביום 11.1.2012, בין היתר בעקבות מתן ההחלטה נשוא בקשת רשות הערעור).

4. ביום 25.12.2011 הגיע תורה של המבקשת לנקוט הליכים משפטיים. המבקשת הגישה לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו תביעה לסעד הצהרתי ולאכיפת ההסכם. בד בבד הגישה המבקשת בקשה לצו מניעה זמני שיורה למשיבה להימנע מלנתק את עמדות העבודה של המבקשת מהתוכנה. המשיבה מצידה טענה, כי אין היא מחויבת, החל מחודש ינואר 2012, להמשיך ולספק למבקשת את שירותי התוכנה, משום שהיחסים החוזיים בין הצדדים הגיעו לסיומם ביום 1.1.2012. זאת, לאור מכתב סמנכ"ל המבקשת מחודש אוגוסט 2011, בו הודיעה המבקשת, לגישת המשיבה, על כוונתה לבטל את ההסכם החל מחודש ינואר 2012. החל ממועד זה, כך טענה המשיבה, פקעה התוספת ועמה ההסכם. עוד הדגישה המשיבה כי המבקשת חבה לה סכומים,

שלא שולמו, בגין שירותי התוכנה עבור חלק משנת 2011. בתגובה טענה המבקשת, כי עם פקיעת התוספת, ביום 31.12.2011, לא תמו היחסים החוזיים בין הצדדים. טענתה הייתה, כי החל ממועד פקיעת התוספת מחויבים הצדדים להמשיך ולפעול לפי ההסכם. אשר לסכום החוב נשוא שנת 2011, טענה המבקשת כי היא הודיעה למשיבה, מבעוד מועד, ולפני תחילת שנת 2011, כי ברצונה לבטל את התוספת. הודעה זו נמסרה, לטענתה, בעל פה. משכך סברה המבקשת כי אין היא מחויבת לשלם את דמי השימוש בתוכנה עבור שנת 2011 לפי מתכונת התשלום שנקבעה בתוספת, אלא לפי הוראות ההסכם. בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופטת ש' אלמגור) דחה את טענות המבקשת וכפועל יוצא מכך דחה את הבקשה למתן צו מניעה זמני. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

5. דינה של בקשת רשות הערעור להידחות. ניתן לסכם את המחלוקת בין בעלות הדין כך: בעוד שהמשיבה סבורה כי עם פקיעת התוספת הגיעו היחסים החוזיים לסיומם, הרי שהמבקשת טוענת כי עם פקיעת התוספת, בחודש ינואר 2012, לא פג תוקפו של ההסכם ולכן מחויבים הצדדים להמשיך ולפעול לפי הוראותיו. בין היתר, כך טוענת המבקשת, מחויבת המשיבה להמשיך ולספק לה את שירותי התוכנה. איני רואה מקום להידרש לטענות אלה, הנוגעות לסיכוייה לכאורה של התביעה שהגישה המבקשת נגד המשיבה. ברור, שבמסגרת ההליך העיקרי יהיה צורך להידרש לפרשנות התוספת ולשאלה האם ביטול התוספת הביא עמו לביטול ההסכם ולמערכת היחסים החוזית כולה. אין סיבה להידרש עתה לסוגיה זו. יוצא אני מן ההנחה שהסיכויים באשר להליך העיקרי הינם מעוינים. דעתי היא כי יש לדחות את בקשת רשות הערעור משום שהמבקשת לא עמדה בנטל להוכיח כי מאזן הנוחות נוטה לטובתה באופן המצדיק את מתן הסעד הזמני המבוקש. לא ראיתי מקום להתערב בקביעותו הנכונות של בית המשפט המחוזי בנוגע למאזן הנוחות בין הצדדים. אוסיף, כי אין להתעלם מכך שהחלטת בית המשפט המחוזי נשוא בקשת רשות הערעור שלפניי ניתנה ביום 4.1.2012, ואילו בקשת רשות הערעור הוגשה רק ביום 5.2.2012, בחלוף כחודש ימים. נראה לי, כי בנסיבות העניין מצביע פרק הזמן שחלף בין מועד מתן ההחלטה לבין מועד הגשת ההליך דנא, על כך שלמבקשת לא נגרם נזק ממשי, המצדיק את מתן צו המניעה הזמני המבוקש.

6. יצוין, כי מיד לאחר שניתנה ההחלטה נשוא בקשת רשות הערעור, נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המבקשת למתן סעד זמני לתקופת הערעור. בית משפט קמא קבע, כי המבקשת תוכל להמשיך להשתמש בתוכנה, באמצעות עמדת עבודה אחת, לצורך הפקת נתונים ולצורך זה בלבד. זאת, בכפוף לתשלום שייקבע לפי מחירון

המשיבה. נראה לי כי יש לאפשר למבקשת להמשיך ולהשתמש בעמדה זו עד להכרעה בהליך העיקרי, בהתאם לתנאים שקבע בית המשפט המחוזי, ובהם התנאי הנוגע לאופי השימוש בעמדה ולתשלום עבור השימוש בה. אדגיש, כי עיון בפרוטוקול הדיון שנערך לפני בית משפט קמא מלמד כי בא-כוח המשיבה לא ממש התנגד למתן הסעד הזמני שניתן, אך דרש כי המבקשת תשלם עבור השימוש בעמדה. לסיום יצוין, כי בבקשה דנא טוענת המבקשת כי המשיבה הפרה את החלטת בית המשפט בנושא הסעד הזמני לתקופת הערעור. ההליך שלפניי אינו האכסניה המתאימה לבירור טענה זו, ומשכך אין בכוונתי להידרש אליה.

7. בקשת רשות הערעור נדחית, איפוא, בכפוף לאמור בפסקה 6 לעיל. משלא נתבקשה תשובה לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ז באדר התשע"ב (11.3.2012).

ה נ ש י א